

Resebrev 1

Kvarsebo 2007-05-30

Detta är ju egentligen inte ett resebrev, eftersom vår långsegling ännu inte börjat när detta skrivs. Vi vill presentera oss och våra planer. Och så får Du ju en chans att hitta webbplatsen redan innan vi avseglar.

Vi delar upp det här brevet i tre delar;

Besättningen och drömmarna

Båten

Resplanen som mycket väl kan ändras med tiden.

Besättningen och drömmarna

Vi är två pensionärer, som sedan många år drömt om att göra en långsegling söderut. Drömmarna har tagit många olika former. Vi har drömt om olika hav och många olika resrutter. Tiden har varit den enda fasta punkten i alla dessa drömmar. Vi måste först bli pensionärer. Vi måste ju ha en stadig inkomst under resan.

Roland fick pension hösten 2006 och därmed kunde det bli klart för avgång sommaren 2007. Vi tänker inte gå ut på de stora haven, som ju kan bjuda på en hel del ansträngningar. Vi ska med ålderns rätt ta det lugnt och bekvämt. Ner genom Europas kanaler till Medelhavet. Och där vill vi njuta av olika kulturer och – framför allt – värmen!

Vi började segla tillsammans på 60-talet. Ett fyrtiotal somrar har vi seglat längs ostkusten från Malmö i söder till Åland i norr. Gotland har också fått några besök. Men nu vill vi alltså utöka vårt revir. Vi vill se vad som finns bortom horisonten.

Båten

Det första steget från dröm till verklighet togs 1993, då vi köpte båten som vi ska leva i. En segelbåt av märket **Ballad**. Den är 9 meter lång och 3 meter bred.

Bostaden

Längst fram finns ett sovrum med två sängplatser. Mitt i båten ligger en salong med två soffor, kök och navigationsbord. Mellan sovrum och salong finns garderob och toalett. Fyra personer kan alltså leva bekvämt ombord ungefär som hemma, fast på mindre ytor. Köket är utrustat med kylskåp, diskbänk och en spis med ugn. Det finns plats att stuva undan grejor under soffor och bakom ryggstöd. Två bokhyllor rymmer tillsammans drygt en hyllmeter böcker. En mycket bra värmare finns också, men vi vill ju komma till ett klimat där värmekaminer är överflödiga!

Navigationen

Från navigationsbordet i salongen har vi kontroll över var vi är och vart vi ska. Här finns sjökort för hela sträckan från hemmahamnen till Medelhavet. En navigator visar hela tiden var vi befinner oss. Radarn hjälper oss att upptäcka hinder framför oss även om sikten är dålig. Och en VHF-telefon ger oss möjlighet att anmäla vår

ankomst till slussar och marinor. Vi kan också prata med andra båtar och fartyg med den.

Framdrivningen

En liten dieselmotor på 10 hästkrafter ska ta oss genom kanalerna. På Östersjön och Medelhavet drivs vi fram av seglen, som ju är det mest njutbara framdrivningssättet. En segelbåt manövreras från sittbrunnen. Där finns reglage och instrument till motorn. Och därifrån kontrollerar man seglen. Om vi skulle råka få alltför hård vind, kan vi enkelt minska seglens yta med hjälp av linor från sittbrunnen. Vi behöver alltså inte klättra uppe på båten i hårt väder, och det betyder mycket för säkerheten

Säkerheten

Till säkerheten hör också våra livvästar. Med hjälp av starka band kopplar vi fast oss i båten, så vi inte kan trilla överbord. Vi är alltid fastkopplade när vi seglar på öppet vatten. Skulle vi ramla i vattnet, då vi inte är fastkopplade, så blåses livvästarna automatiskt upp och fungerar som flytvästar.

Bland den övriga säkerhetsutrustningen kan vi ju nämna brandsläckare, länspumpar, brandfilt till köket, radar och slutligen - om inget annat hjälper – en uppblåsbar livflotte. Men det allra viktigaste för säkerheten är trots allt kunskap, erfarenhet, omdöme och ett fungerande samspel mellan oss ombord. Vi hoppas att våra seglingar under fyrtio somrar gett oss något av den varan. Vi känner oss faktiskt mycket trygga.

Resplanen

Vi tänker lämna Kvarsebo under Midsommarhelgen. Vi seglar ner till Travemünde. Där tar vi bort masten. Den ska förvaras liggande på båten. Vi snickrar hållare som låter masten vila så högt att vi kan gå under den utan att slå huvudet i den. Kanalerna har både begränsat djup och höjd. Den segelfria höjden är 3,5 meter. Vi ska passera under cirka 300 broar, som har den höjden. Från Travemünde går vi söderut förbi Lübeck ner till floden Elbe. Därifrån fortsätter vi söderut till Wolfsburg, som ligger vid Mittellandkanal.

Den kanalen för oss västerut till Ruhrområdet vid floden Rhen. De tyska kanalerna är tättrafikerade "motorvägar" för lastfartyg, som transporterar gods till de stora städerna i inlandet.

Vi följer Rhen medströms in i Holland. Där svänger vi söderut till Belgien. Vi passerar bland annat Maastricht, som ju är ett känt ställe för alla EU-medborgare. Efter ytterligare några mil söderut går vi in i Frankrike vid en plats, som heter Givet. Där börjar Canal de l'Est. Den används inte alls för godstrafik, eftersom den är alltför liten. Den byggdes på den tid då lastfartygen var små och behändiga. Denna kanal klättrar uppför sluttningarna, så här får vi verkligen pröva på slussning!

Vi passerar Verdun med sina många minnesmärken över slaget under första världskriget. Högsta punkt når vi vid Epinal. Då befinner vi oss 360 meter över havet. Därifrån bär det utför till Medelhavet. Vi hamnar så småningom på floden Saône och slutligen Rhône, som mynnar i Medelhavet, cirka 70 km väster om Marseille. Där hyr vi en mastkran och reser vår mast igen. Där blir vår båt en segelbåt igen! Då har vi gått 205 mil i kanalerna, gått igenom 240 slussar och 3 tunnar.

Vi vill gärna ta det riktigt lugnt genom Europa. Det finns ju så mycket att upptäcka i vår världsdel. Vi vill gärna stanna för att ta del av minnesmärken, kulturskatter, gatuteatrar, trottoarkaféer, gränder, museer, restauranger, kyrkor, konstskatter, slott och vingårdar.

Någon gång under november är det tid att hitta en bra marina för övervintring. Det kan ske på Italiens västsida eller Korsika, Sardinien eller.....?

Detta är våra planer just nu. Mycket kan hända. Mycket kan ändras. Vi är ju båda över 60, och vi vet att sjukdomar och liknande kan förändra alla planer. Vi är väl medvetna om livets realiteter. Men vi planerar som om vi vore unga för evigt!

Nästa resebrev kommer att skrivas när vi har kommit en bit på väg.

Njut av sommaren!

Marianne och Roland